

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾

6 Kıyamet günü, insanlar mahşerde toplandığı zaman, taptıkları şeyler kendilerine düşman kesilirler. Kendilerine tapıldığını inkâr ederler.

وَإِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ

هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٧﴾

7 Bizim âyetlerimiz kendilerine açıkça okunduğu zaman, Allah ve Rasûlünü inkârda ısrar edenler, kâfirler, kendilerine gelen gerekçeli, hikmete dayalı, toplumda hakça düzeni gerçekleştirecek hak kitap Kur'an için:

“ - Bu akli etki altına alan apaçık, büyüleyici bir söz” dediler.

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾

8 Yoksa onu:

“ - Muhammed uydurdu” mu, diyorlar.

“ - Eğer onu ben uydurmuşsam, Allah'tan bana gelecek cezayı önlemeye sizin gücünüz yetmez. O sizin Kur'an'a karşı yaptığınız hücumları, taşkınlıkları iyi bilir. Benim hak peygamber olduğuma ve tebliğ görevimi yaptığımı sizin de yalanlamanıza ve inkârınıza şahit olarak Allah kâfidir. O çok bağışlayıcı ve engin merhamet sahibidir” de.

قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾

9 “ - Ben Allah'ın Rasûllerinin ilki, geçmişte örneği benzeri olmayan, yenilikler icat eden biri değilim. Bana ve size ne yapılacağını bilemem. Ben, ancak bana vahyedilene, Kur'an'a tâbi oluyorum. Ben ancak sorumluluk, hesap ve cezanın varlığını açıklayan apaçık bir uyarıcıyım” de.

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمْنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنْ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾

10 “ - Hiç düşündünüz mü? Eğer bu Kur'an Allah tarafından gelmişse, siz de onu inkâr etmişseniz; İsrâiloğulları'ndan bir şahit, âlim birisi de, onun muhtevasının benzerini, Tevrat'ta görüp ona, Kur'an'a inanmışken, siz büyüklük taslamaya, serkeşlik etmeye devam ederseniz, haksızlık etmiş olmaz mısınız? Allah, bile bile hakka riayet etmeyen, inkârda, isyanda ısrar eden zâlim bir kavmi doğru, hak yola sevk etme lütfunda bulunmaz, başarıya ulaştırmaz” de.

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾

★ 11 Kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenler, kâfirler, iman edenlere:

“ - Eğer İslâm'da bir hayır, bir menfaat olsaydı, onlar, İslâm'ı kabulde bizi geçemezlerdi” derler. Onlar, böyle derken, doğru yola girmeye istekli olmadıkları için:

“ - Bu eski bir yalandır” da diyecekler.

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنَذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾

12 Kur'an'dan önce Muhammed'in peygamber olarak görevlendirileceği konusunda, itimat edilecek bir rehber ve bir rahmet olarak Mûsâ'ya gelen kutsal kitap vardı. Bu kitap, Kur'an da, Arapça konuşan Muhammed'in peygamberliğini tasdik etmektedir. İnkâr ile isyan ile kendilerine zulmedenleri, müşrikleri, baskı, zulüm ve işkenceyle, temel hak ve hürriyetleri, Allah yolunu ve Allah yolundaki faaliyetleri engelleyenleri, inkârda ısrar edenleri uyarması; iyiliği, iyi niyetleri, dinin, ahlâkın ve kamu vicdanının emirlerini, devamlı davranışlarına, ilişkilerine, görevlerine, hayatlarına yansıtan, samimiyetle ibadet eden, aktif olarak iyiliğe, iyi uygulamaya, iyileştirmeye örnek olan, işlerinde mükemmellik, dürüstlük ve başarı için dikkat harcayan, hayırlı icraatlar, kalıcı hizmetler yapan, müslüman idarecilere, askerî erkâna ve müslümanlara müjde olsun diye indirilmiş bir kitaptır.

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾

13 “ - Rabbimiz Allah'tır” deyip de, O'na giden doğru muhkem ve güvenli yolu takip ederek itaatte daim olanlara, her iki dünyada da korku yok, geride bıraktıkları yakınları ve yapamadıkları şeylerden dolayı mahzun da olmayacaklar.

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

14 İşte onlar Cennet ehlidirler. İşlemeye devam ettikleri devamlı, amaçla örtüşen niyete dayalı bilinçli amellerinin mükâfatı olarak orada ebedî yaşarlar.